

# "תיקון" דורנר

דליה דורנר, למגידור טבלת והשרף בידך

התיקון שהוצע ביוזמת שופטת בית המשפט העליון בדימוס, דליה דורנר, והנוגד את דרישתו של דר' ברגמן, היה שיש צורך לחדד את החוקה כך שתבהיר מפורשות את סמכויות ועדת החיפוש:

התיקון מבהיר שוועדת החיפוש יכולה לאשר הארכת כהונה של נשיא מכהן, ומבהיר שאין היא מחויבת לאתר מועמדים נוספים.

- דוברת האוניברסיטה העברית, אורית סוליציאנו

30 ינואר 2006

אל השופטת בדימוס דליה דורנר, נציגת הציבור בוועד המנהל של האוניברסיטה העברית

העתקים אל חברי הסגל האקדמי באוניברסיטאות ישראל ואל שופטי בית המשפט העליון; בפועל ובדימוס

מאת יעקב ברגמן

## 1 הולכת השולל של דליה דורנר

הולכת אותי שולל, הגברת דליה דורנר. הציבור ואני חשבנו שרק פחדנות הפגנת בברחך מן המערכה על תיקון ההליך המושחת לבחירת נשיא האוניברסיטה העברית; —ראו [כתבת](#) עיתון "הארץ"<sup>1</sup> שמצא שוועדת החיפוש לנשיא לא חיפשה. לתדהמתי, מתברר, שכלל לא ברחת מן המערכה, כפי [שסיפרת](#)<sup>2</sup> לי שעשית. כעת מספרת לנו דוברת האוניברסיטה שעשית את ההפך. נשארתי בזירה; תפסת בידך את שרץ ועדת-החיפוש-שלא-חיפשה; וטבלת איתו כדי לטהרו למען מגידור.

הנה כי כן, דליה דורנר, ילדת עיוות חסר תקדים אל תוך עולם המינהל הציבורי: *ועדת-חיפוש-שאיננה-חייבת-לחפש*. על כן אקרא לוועדת חיפוש מושחתת שכזאת על שמך, "ועדה על-שם דורנר", ול"תיקון" שהכנסת בחוקת האוניברסיטה העברית אקרא "תיקון דורנר המושחת". זאת אעשה כדי להבדיל אותו מ"[דרישתו](#)"<sup>3</sup> של דר' ברגמן, כפי שקוראת לה דוברת האוניברסיטה; דרישה האומרת, "ועדת החיפוש חייבת לחפש" אשר עליה סיפרת לי, מעשה רמיה, כאילו אותה ניסית להעביר בוועד המנהל של האוניברסיטה.

<sup>1</sup> <http://www.haaretz.co.il/hasite/pages/ShArtPE.jhtml?itemNo=546455>

<sup>2</sup> [http://pluto.mscc.huji.ac.il/~msyberg/YB\\_files/Two\\_letters\\_Dorner.pdf](http://pluto.mscc.huji.ac.il/~msyberg/YB_files/Two_letters_Dorner.pdf)

<sup>3</sup> [http://pluto.mscc.huji.ac.il/~msyberg/YB\\_files/To\\_Rector.pdf](http://pluto.mscc.huji.ac.il/~msyberg/YB_files/To_Rector.pdf)

עד כמה הולכת אותי שולל, הגברת דורנר, ניתן לראות מהשוואת הודעת דוברת האוניברסיטה לעיל אל שני מכתבי הגלויים הקודמים אליך, בהם סיפרתי, איך עקבת מעקב צמוד אחר ההליך המשפטי שניהלתי לפסילת ועדת-החיפוש-שלא-חיפשה, שאותה הגדרת אז, כפי שהיה מגדירה כל אדם ישר, כ"עניין רע מאד"; איך קבלת ממני, על פי בקשתך, את כל המסמכים המשפטיים בהליך; ואיך עודדת אותי להתמיד בעתירתי עד קבלת פסק-הדין. לכן, גברת דורנר, כה הדהימה אותי, ומוסיפה להדהים את השומעים, הודעת דוברת האוניברסיטה העברית על ההיפוך הבוגדני שהפכת את עורך.

## 2 השחיתות שבועדה על-שם דורנר

בתגובה למכתבי הגלויים אלייך, גברת דורנר, קיבלתי מספר גדול של מכתבי תמיכה. ביניהם שלח אליי איש סגל מאוניברסיטת חיפה העתק מסר, שאת מקורו שלח אל פרופ' מגידור:

פרופ' מנחם מגידור

נשיא האוניברסיטה העברית

4/12/05

שלום,

נדהמתי למקרא מכתבו של יעקוב ברגמן על הליכי בחירתך לכהונה שלישית וההליך הכללי לבחירת הנשיא באוניברסיטה העברית. לא ברירתי לעצמי את הישגי/כשלי כהונותיך הקודמות, ולצורך העניין אני מוכן להניח שהיית מטאור בזהק בשמי הנהלת האוניברסיטאות. עדיין אני מאמין שבחלד, ואפילו במדינתנו, ייתכן שקיים עוד אדם או שניים שאורם לא נופל משלך, ושהיו יכולים לתת "קרב הוגן" בבחירה מולך.

אפילו הליך חיפוש תקין ושקוף לא היה מעלה אף מתמודד ראוי, הכול היה נראה אחרת. עצם שותפותך/הסכמתך למה שקרה, מבחינתי מעיבה על כל מעלותיך וגורמת לי להיות בוש להדרדרות המוסד שהעניק לי תארים ושאתה היום בראשו.

באכזבה עמוקה,

— דני כרם<sup>4</sup> [אוניברסיטת חיפה]

אכן, הקונה סחורה בשליש מחירה חייב להבין שהיא גנובה, ובקנייתה הפך שותף לעבירה, כמו פרופ' מגידור, אשר היתמם<sup>2</sup> לעיתון "הארץ" באמצעות דוברת האוניברסיטה: "מגידור לא הציע עצמו לתקופת כהונה נוספת, אלא נענה לבקשת ועדת החיפוש."

וכי לא ידע המועמד היחיד והמיוחד דנן, כפי שתארתי במכתבי<sup>4</sup> לפרופ' רות גביזון, שוועדת החיפוש לנשיא לא הוציאה קול קורא למועמדים אחרים להציג מועמדותם למשרת הנשיא; שלא קראה לאיש להעיר הערות על מועמדותו, ושהישיבה האחת והיחידה של ועדת החיפוש-שלא-חיפשה, גם היא לא הייתה רצינית? וכל זאת עשתה אותה ועדה בתכלית השינוי מדרך פעולתה הראויה<sup>5</sup> של ועדת החיפוש לרקטור האוניברסיטה, שפעלה באותו זמן.

**בשני מיני שחיתות** לוקה ועדה ע"ש דורנר החוסמת את הדרך בפני מועמדים אחרים למשרה ציבורית, פרט לזה שהיא רוצה ביקרו.

### השחיתות האחת: מניעת הזדמנות שווה

מינויים פוליטיים הם שחיתות שלטונית. והשחיתות מתפשטת בישראל. הדמוקרטיה בנויה על עקרון השוויון. היא דורשת, בין היתר, שכל אדם יקבל הזדמנות שווה לזכות במשרה ציבורית. המינויים הפוליטיים נותנים הזדמנות כזאת רק למקורבים פוליטיים.

— שופט בית המשפט העליון בדימוס יצחק זמיר

<sup>4</sup> [http://pluto.msc.huji.ac.il/~msyberg/YB\\_files/To\\_Gavison\\_Hebrew.pdf](http://pluto.msc.huji.ac.il/~msyberg/YB_files/To_Gavison_Hebrew.pdf)

<sup>5</sup> [http://pluto.msc.huji.ac.il/~msyberg/YB\\_files/Rector\\_search.pdf](http://pluto.msc.huji.ac.il/~msyberg/YB_files/Rector_search.pdf)

והרי לפי החוקה, נבחר נשיא האוניברסיטה העברית לכהונה של ארבע שנים בדיוק, ולא ליום אחד יותר. לכן, משמלאו ימי כהונת הנשיא, הריהו ככל אדם, ואין לו זכות יתירה על המשרה הציבורית, אלא אם כן יזכה בה מחדש תוך מתן הזדמנות שווה למועמדים אחרים שאינם מקורבים. ויש להדגיש פשוט יצחק זמיר, שהבעיה במינויים הפוליטיים איננה בהיות הממנה פוליטיקאי, אלא באי-מתן ההזדמנות השווה לכל אדם כמנהגם הרע של חלק מהפוליטיקאים. אשר על כן קרויים מינויים כאלה על שמם.

### השחיתות השניה: גזל הציבור

**כאשר שיטת המינוי מצמצמת את מספר המועמדים, התוצאה היא שבשיטה זו, לא האדם המתאים ביותר זוכה בתפקיד.**

—היועץ המשפטי לממשלה בהנחיה 6.500 "מינויים בחברות ממשלתיות ובתאגידים ציבוריים" מתאריך 9/11/2003

יגאל ארנון, יו"ר ועדת-החיפוש-לנשיא-שלא-חיפשה, [אמר](#)<sup>2</sup> לעיתון "הארץ": "למה לחפש כשיש לך את האיש הטוב ביותר?" אבחנתו של היועץ המשפטי לממשלה חושפת את חוסר ההבנה של ארנון את מהות החיפוש. אם צמצמת את מספר המועמדים לאחד, מבלי שהרשית להשוותו לאף מועמד אחר, אדון ארנון, אינך יכול לדעת, קובע היועץ המשפטי לממשלה, שיש לך האיש הטוב ביותר.

השחיתות השניה, חסימת הדרך בפני מועמדים אחרים, הינה החמורה מבין השתיים. להדגמה, נניח שבהליך הגון ופתוח של בחירת נשיא לאוניברסיטה העברית—שלא כהליך המושחת שפגע בה לאחרונה—היה מציע עצמו למשרה מועמד, הטוב מפרופי מגידור בעשרה אחוזים בלבד. אזי בהינתן התקציב השנתי של האוניברסיטה בן שני מיליארד השקל, הרי שבחוסמה את הדרך בפני מועמדים אחרים, גזלה ועדת-החיפוש-לנשיא-שלא-חיפשה מן הציבור כמאתיים מיליון שקל בשנה. ונניח שהסבירות היא רק שלוש אחוז שמועמד כזה היה מופיע, אילו רק הורשה להתחרות, אזי גזל הציבור שבחסימת המועמד האחר מסתכם בשווה ערך של כשישים מיליון שקל בשנה.<sup>6</sup>

ואומנם, לאחרונה הודה מגידור במקומו "כל הזמן" (9/12/05), כי ניהל רע את האוניברסיטה העברית במוסרו באמצעות הדוברת, ש"ניהול תקין של האוניברסיטה דורש בקרה אקדמית הבנויה על ועדות חיצוניות של מומחים בינלאומיים." לכן, יעריך הקורא כמה כבר עלה לציבור ניהולו הלא-תקין של פרופי מגידור, אשר במשך שמונה שנות כהונתו כנשיא האוניברסיטה לא הביא אלא רק ועדה אחת כזו; אל המחלקה לגידול בעלי-חיים.



**מכרז למפעיל מכונות כביסה—"מכהן" כמו מגידור—אבל המכרז פתוח לכל: מודעה ב"ידיעות אחרונות" 5/8/2005**

כדי לתת הזדמנות שווה לכל, וכדי למנוע את גזל הציבור, מחייבות הוראות הנהלת האוניברסיטה

<sup>6</sup> זוהי הסיבה שוועדות חיפוש הגונות משקיעות משאבים רבים של כסף וזמן בחיפוש אחר המועמד הטוב ביותר: כל יתרון קל של מועמד אחד על פני השני מתרגם לחיסכון של הרבה מאד כסף לציבור. אם לא היה צפוי שיהיו הבדלים בין כישורי המועמדים, אפשר היה להגריל את המשרה בין כל אלה שעברו סף סביר כלשהו, ובכך לצאת ידי חובת מתן ההזדמנות השווה.

העברית כל זכיון בתחומה— של מכונות כביסה אוטומטיות במעונות, או של עגלת קפה במסדרונות— להתחרות מחדש כל שש שנים במכרז פתוח מול כל אדם, כפי שהכריזה האוניברסיטה העברית לאחרונה בעיתונים. לא יעמדו לזכיון עגלת הקפה כל השבחים שבעולם מפי לקוחותיו הנלהבים, כפי שעמדו לזכיון הנשיאות מגידור; ולא תמונה לזכיון מכונות הכביסה ועדה ע"ש דורנר, אשר תפטור אותו מחובת המכרז, כפי שפטרה ועדת-החיפוש-שלא-חיפשה את זכיון הנשיאות מגידור. אם יימצא זכיון יותר טוב מן "המכהן", הוא חייב לזכות — כי כך דורשת טובת הציבור!

כדי להבהיר את השחיתות ב"תיקון" שהצעת, דליה דורנר, כדאי שתקראי את כתבתו ב"הארץ" של העיתונאי גיא רולניק המדגיש את ההפך מתיקון דורנר המושחת:

**"תוצאות המכרז לא חשובות"**

"התוצאה של הדיונים היום — [מי תזכה בהפעלת הערוץ השני, י"ב] "רשת", "קשת", "טלעד" או "כאן" [אשר שלוש מהן "כיהנו" בזמן המכרז, י"ב] — היא בעלת משמעות מועטה. **הדבר היחיד החשוב במכרז שאתם מבצעים הוא התהליך: אתם צריכים להוכיח שניתנה כאן הזדמנות לכל גורם עסקי — להתמודד ולזכות — ללא קשר לעוצמתו הכלכלית, חיבורו הפוליטי, וקשריו בעיתונות. הדבר היחיד שאתם יכולים לתרום היום הוא להראות שהתהליך שאתם מובילים הוא שקוף, נקי וגלוי.**"

— גיא רולניק, "הארץ" (13/4/05)

אבל תיקון דורנר המושחת מכשיר שחיתות ציבורית באומרו, שכאשר יש מועמד "מכהן", כמו שהיה המקרה במכרז הרשות השניה, תהליך הבחירה לא חייב להיות דבר מכל אלה; לא שקוף, לא נקי, ולא גלוי. הלא תבושי, דליה דורנר?

**3 השחתת הציבור שב"תיקון", גברת דורנר**

מרגע שטיהרת את שרץ ועדת-החיפוש-שאינה-חייבת-לחפש, גברת דורנר, ילכו גופים ציבוריים אחרים בדרך המושחתת שסללת. למשל, גוף ציבורי המאייש משרה באופן זמני, היה חייב להוציא מכרז הפתוח לכל אדם לאיוש קבע של אותה משרה. לא עוד. מעתה, בעזרת תיקון דורנר המושחת, ניתן יהיה להקים עבור מאייש משרה זמני במוסד ציבורי ועדה על שם דורנר, "שאין היא מחויבת לאתר מועמדים נוספים", שתפאר ותרום את "המכהן" ותאשר לו "הארכת כהונה". כך הכשרת גם מינויים פוליטיים, גברת דורנר.



**תרשים.** הליך מינוי פוליטי מושחת בהכשר דורנר

**הגברת דורנר, שאלות לי אליך בשם הציבור:**

איך יכולת להציע את אינוס חוקת האוניברסיטה העברית כך ש"תבהיר" שוועדת החיפוש לנשיא אינה חייבת לחפש, אחרי שהבהרת לי, שהעובדה שלא חיפשה היא "עניין רע מאד"?

מדוע לא אמרת לי, שאני עושה טעות בעתירתי לבית המשפט כנגד ועדת-החיפוש-שלא-חיפשה? מדוע עקבת אחרי מהלך המשפט, וביקשת וקראת את כל המסמכים שהוגשו?

מדוע, כשהצעתי למשוך את עתירתי, עודדת אותי להמשיך?

מדוע אמרת לי, שניסית לתקן את החוקה כך שתאמר, ש"ועדת החיפוש פן צריכה לחפש", ושהפסקת את טיפולך בעניין מיד כשנתקלת בהתנגדות מגידור ויגאל ארנון להצעתך?

אם אמרת לי אז את האמת, גברת דורנר, כיצד יכולת להפוך את עורך; כיצד יכולת לעבור מן התמיכה בִּישָׁר ובצודק אל התמיכה בעקום ובמושחת, וליזום עבור מגידור את הטיהור-בדיעבד של שרץ ועדת-החיפוש-שלא-חיפשה?

איזה מין טיפוס את, דליה דורנר? האם זוהי זקנתך המביישת את בחרותך על לא עוול בכפה, או שמא מודדת הראשונה לאחרונה מידה כנגד מידה?<sup>7</sup>

#### 4 איפה ואיפה: איפת הנשיא ואיפת הרקטור

אותו פרופי מגידור, אשר עברו טבלת, דליה דורנר, ושרץ ועדת-החיפוש-שלא-חיפשה בידך בניסיוןך הנואל לטהרו, גם כתב<sup>8</sup> אל קהילת האוניברסיטה העברית בזו הלשון:

הוועדה [לחיפוש הרקטור שפעלה בו-זמנית עם הוועדה לחיפוש הנשיא, "ב"ב] הביעה הערכה והוקרה לפעילותו של הרקטור המכהן, והיא סברה שמן הראוי שהוא יהיה מועמד לכהונה נוספת. **יחד עם זאת היא ראתה חשיבות להצגת יותר ממועמד אחד למשרת הרקטור...**

—מנחם מגידור [בשם ועדת-החיפוש-לרקטור-שכן-חיפשה, כאשר ועדת החיפוש לנשיא לא חיפשה]

גברת דורנר, כיצד יכולת להציע את תיקונך המושחת, ש"ועדת החיפוש יכולה לאשר הארכת כהונה של נשיא מכהן ואין היא מחויבת לאתר מועמדים נוספים", אחרי שוועדת החיפוש לרקטור דחתה את תיקונך המושחת מכל וכל, עוד לפני שזה בא לעולם?

#### 5 תיקון דורנר המושחת הוא גם חסר-תבונה

אבל "תיקונך", גברת דורנר, אינו רק מושחת, אלא גם חסר-תבונה. הרי בהרשאה שנתת לוועדת החיפוש לא לאתר מועמדים נוספים, הפכת את חיפוש המועמדים הנוספים לאיתות (signal) על טיבו של הנשיא המכהן החפץ אף הוא במשרה. הרי לא על פי גחמה תחליט ועדת החיפוש לנשיא אם להוציא קול קורא למועמדים נוספים, אלא על פי טיבו של הנשיא המכהן. אם לא תוציא קול קורא כזה, אות הוא וסימן, שהנשיא המכהן הינו דגול בעיני הוועדה משבע מאות רבבות אזרחי ישראל, ושאין היא רואה כל סיכוי שמועמד אחר ימצא טוב ממנו (כפי שטען יגאל ארנון מבלי לחפש במקרהו של מגידור). **אבל אם כן תוציא הוועדה קול קורא במדינה למועמדים נוספים, מיד ידעו הכל, שהוועדה מצאה פגמים בנשיא המכהן, שכן אחרת מדוע תחפש מועמדים אחרים על פניו?**

יתר על כן, ההיגיון מורה על ההפך מ"תיקונך", דורנר. אם הנשיא המכהן הינו כל כך דגול, אזי צפוי שיגבור על כל מתחרה אחר על המשרה בקלות יתרה. מדוע חשבת, גברת דורנר, שדווקא אז יש "להגן" על הנשיא הדגול מתחרות מצד מועמדים אחרים? מה באה הגנה חסרת תבונה זו להשיג?

דליה דורנר, האם בכלל חשבת על תוצאה טפשית זו של התיקון המושחת שתיקנת? האם לא מוטב היה אילולא נטפלת לחוקת האוניברסיטה העברית, והינחת לה לחייב את ועדת החיפוש לחפש תמיד ככוונתה המקורית; לא רק בגלל שכך צודק ונכון, אלא גם כדי לא להפוך את דרך החיפוש לאיתות על טיבו של הנשיא המכהן, כפי ש"תיקנת" בתקנתך המושחתת וחסרת התבונה?

<sup>7</sup> על שאלה זאת יכול לשפוך אור הסיפור שפורסם על שוטר התנועה שנמנע מלרשום לך, גברת דורנר, דוח על נהיגה במהירות מופרזת, אחרי שהבהרת לו, שלא אזרח מן השורה העלה במכמונתו, אלא שופטת כבודה בבית המשפט העליון, אשר דינה אחר. ראו "הארץ" 12/9/96 ו-20/3/98 המספר איך אולצת לבקש מן המשטרה לרשום לך דוח כלאחד האדם, אחרי שהוגשה לבג"ץ עתירה בעניין. כנראה, שחיתות, כיוון דעל, על.

<sup>8</sup> [http://pluto.mscc.huji.ac.il/~msyberg/YB\\_files/Rector\\_search.pdf](http://pluto.mscc.huji.ac.il/~msyberg/YB_files/Rector_search.pdf)

מן הראוי לציין, שמקורבי מגידור, שאפילו הם תמהים על כל העניין, מעלים עתה את ההשערה, שבמכתבו הנזכר לעיל של מגידור אל סגל האוניברסיטה העברית על הליך בחירתו של הרקטור המכהן, חיים רבינוביץ, לכהונה נוספת, אשר בו כתב שוועדת החיפוש שבראשותו "ראתה חשיבות להצגת יותר ממועמד אחד למשרת הרקטור", באמת התכוון מגידור להודיע לסגל האוניברסיטה, שוועדת החיפוש לרקטור לא חשבה שרבינוביץ היה מועמד כה דגול, כמו הדגילות שבה העטירה ועדת החיפוש לנשיא אותו עצמו...

לכן, מתמיה שיתוף הפעולה שלך, רקטור רבינוביץ, בהבאת תיקון דורנר המושחת והמטופש לאישור הסנאט. האם לא ידעת, רקטור רבינוביץ, שזהו הפירוש שנותנים מקורבי מגידור להבדל בין פעולת ועדת-החיפוש-שלא-חיפשה ומצאה אותו, לבין ועדת-החיפוש-בראשות-מגידור-שכן-חיפשה ומצאה אותך?

**שימי גם לב, גברת דורנר, שוועדת-החיפוש-שלא-חיפשה לא המליצה פה-אחד על מגידור לכהונה נוספת, כך סיפר אדון יגאל ארנון ל"הארץ", אלא עשתה זאת ברוב דעות בלבד. מכאן, שמגידור אף לא נחשב כה דגול בעיני הוועדה שלא חיפשה. איך ייתכן, שוועדת החיפוש לא תאפשר אז למועמדים אחרים לנשיאות להציג את מועמדותם?**

### 6 תיקון דורנר המושחת וחסר התבונה גם נוגד את חוקת האוניברסיטה



אירוניה

דוברת האוניברסיטה הכריזה שכוונתך, גברת דורנר, "בתיקונך" המושחת היתה "לחדד" ו"להבהיר" את חוקת האוניברסיטה.

אבל האמת היא שתיקון דורנר המושחת איננו מחדד ואיננו מבהיר את החוקה, אלא הופך ומסרס את כוונתה המפורשת.

מסמכים רבים יש בעולם המורים על הקמת ועדת חיפוש. אבל אין בכל אלה שגם דורשים במפורש שוועדת החיפוש תחפש, מפני שהדבר מובן מאליו.

ואומנם, כאשר הצעתי לפני כחודש לחברת הסנאט, הפרופסור למשפטים מירי גור-אריה, לתקן את תיקון ברגמן: "ועדת החיפוש תחפש!" (אשר במכתביי הקודמים אלייך, דורנר, קראתיו בטעות "תיקון דורנר"), אמרה לי גור-אריה שיהיה זה מביך להכניס

תיקון כה מובן-מאליו. לכן היציעה גור-אריה שהתיקון "תחפש!" יוכנס לנספח לחוקה, אשר בו יוסתר למקרה שיישנה ביזיון ועדת-החיפוש-שלא-חיפשה. הסכמתי איתה. פרופ' גור-אריה נדהמה כשסיפרתי לה על הצהרת דוברת האוניברסיטה, שאת, דורנר, היית זו שהציעה את הנוסח המתוקן, ושהוא מסתיר בתוכו את "תיקונך" המושחת.

יתר על כן, אם משמעות ההוראה "תוקם ועדת חיפוש" אינה מספיק חדה ובהירה לך, גברת דורנר, כפי שהיא חדה ובהירה לשאר העולם, בואי ואראה לך, כיצד כבר חדדה ובהירה חוקת האוניברסיטה העברית את כוונתה האמיתית בהוראותיה על בחירת הרקטור והדיקנים.

חוקת האוניברסיטה העברית מתארת בסעיף 65 כיצד נבחר הרקטור, ובתת-סעיף (ג) החוקה מצוה:

"הרקטור יכהן בתפקידו ארבע שנים, ויוכל להיבחר לתקופת כהונה נוספת אחת בדרך המפורטת לעיל [כלומר, בדרך בחירתו לתקופת כהונתו הראשונה]."

"בדרך המפורטת לעיל", דורנר. כלומר, החוקה משווה ומזהה במפורש את דרך בחירת הרקטור בפעם השניה עם דרך בחירתו בפעם הראשונה. כשם שדרך בחירת הרקטור הראשונה חייבת בחיפוש מועמדים, כך דרך בחירת הרקטור השניה חייבת בחיפוש מועמדים. הגבלת מספר המועמדים אסורה בשתייהן.

אותה לשון—"בדרך המפורטת לעיל"—חוזרת על עצמה גם בסעיף 67 (ג) בקשר לבחירתו לכהונה שניה של דיקן, עם אותה ההוראה המשתמעת, שבחירת הדיקן המכהן לכהונה נוספת חייבת בחיפוש מועמדים, כפי שבחירתו הראשונה חייבת בחיפוש כזה.

מכאן, שאם בבחירתם לכהונה שניה של הרקטור המכהן והדיקן המכהן חוקת האוניברסיטה העברית מורה במפורש שאין לחסום בשום מקרה מועמדים אחרים מלהתחרות על המשרות האמורות, הרי שמקל וחומר בן-בנו של קל וחומר מתכוונת חוקת האוניברסיטה, שאין לחסום מועמדים אחרים מלהתחרות על משרת הנשיא בשום מקרה; גם כשהנשיא המכהן רוצה בכהונה נוספת — בדיוק הפוך מתיקון המושחת, גברת דורנר.

אבל עתה, משנשך השרץ שבידך, הגברת דורנר, בגוף חוקת האוניברסיטה העברית, והטיל בה את מום תיקון דורנר המושחת, יש בחוקה, למרבה הביזיון והקצף, שני סוגי ועדות חיפוש. ועדת החיפוש לנשיא היא מסוג אחד, ולה יש הרשאת דורנר המושחתת שלא לאתר מועמדים נוספים, כאשר הנשיא המכהן חפץ בכהונה חדשה. ולסוג האחר שייכות ועדות החיפוש לרקטור ולדיקן, שלהן אין הרשאה כזאת.

**דליה דורנר, כיצד מלאך ליבך להטיל מום מושחת ומשחית כזה בחוקת האוניברסיטה העברית דווקא בסעיף בחירת הנשיא; מום הנוגד את לשונה, את כתבה, ואת רוחה של החוקה בהוראותיה בבחירת הרקטור ובבחירת הדיקן?**

**התוכלי להסביר, גברת דורנר, מדוע לדעתך יש להקל בבחירת נשיא האוניברסיטה הקלות, שהינן אסורות לפי החוקה בבחירת רקטור ודיקן?**

**שאַלְתִּי** את פרופי רות גביזון, שהייתה חברה בוועדת החיפוש-שלא-חיפשה, מדוע נחזה ההבדל המהותי בין הוועדה לחיפוש נשיא לבין הוועדה לחיפוש רקטור, והיא ענתה לי: "אני באמת לא יודעת..." מכיוון שאת, דליה דורנר, "תיקנת" את ההבדל בין שתי הוועדות, אולי את יודעת ותוכלי להסביר את סיבתן לרות גביזון ולציבור?

לסיכום סעיף זה, לא אסתכן הרבה אם אתנבא, שמגידור "יתקין" בקרוב "תיקוני דורנר" מושחתים גם בהליכי בחירת הרקטור והדיקנים, ושאת, דליה דורנר, תתנדבי לטהר למענו גם שרצים אלה.

## 7 לשם מה, גברת דורנר, תיקנת את תיקון המושחת?

**צריכה להיות סיבה טובה לתקן חוקה. הראתי, שההפסד לציבור מתיקון דורנר המושחת הינו גדול ללא כל רווח בציוד. נשאלת השאלה, מה רווח ראית את, גברת דורנר, בהכנסת תיקון המושחת לחוקת האוניברסיטה העברית? מה הציק לך בנוסח המקורי, עד שראית צורך "לחדד" ו"להבהיר" שוועדת החיפוש איננה צריכה לחפש?**

חברי הסנאט היו כה המומים ממכת "תיקון" דורנר שניחתה עליהם במפתיע— איש מהם לא הבחין בתיקון דורנר המושחת בנוסח שהוצע— עד שאיש מהם לא העלה על דעתו לשאול את השאלה הפשוטה באסיפת הסנאט האחרונה: למה יש צורך להרשות את עיוות המינהל התקין וההוגן שבתיקון דורנר המושחת? מדוע יש צורך לאפשר דווקא לוועדת החיפוש לנשיא שלא לחפש, דבר האסור בחיפוש רקטור ודיקן או בחיפוש מפעיל מכונות כביסה? מבלי להקדיש לעניין כל מחשבה, אשרו חברי הסנאט בעליבות את תיקון דורנר המושחת. אומנם, הייתי מעורב בהחלטת הממשלה "שיפור ההשכלה הגבוהה", שאחת ממטרותיה הייתה החלשת הסנאט בניהול האוניברסיטה, אך מעולם לא דמיינתי, שכך ירד על ברכיו.

**חברי הסנאט, לא הייתם חייבים להשתתף באונס הקבוצתי של חוקת האוניברסיטה העברית!**

**ועוד, במכתבי הראשון אלייך, גברת דורנר, סיפרתי לציבור כיצד אמרת לי שסיימת את הטיפול בעניין, גם מכיוון שמדובר בתיקון, "תחפשי!" שיהיה רלוונטי רק בעוד ארבע שנים, ואינך יודעת אם תחיי עד אז. אבל תיקון דורנר המושחת, "לא חייבת לחפשי!", שתיקנת יהיה רלוונטי לכל המוקדם רק בעוד שמונה שנים, שרק אז עשוי להישנות המצב שבו נשיא מכהן רוצה בכהונה נוספת כמגידור. אם אופק של ארבע שנים לא עניין אותך, גברת דורנר, כיצד זה דחק בך פתאום בגילך עניין שמרחקו ממך שמונה שנים או יותר?**

התשובה ברורה. כל שרצית, גברת דורנר, היה לרצות את אדונך החדש, מגידור. התוכנית הייתה שתאחזי בידך את שרץ ועדת החיפוש-שלא-חיפשה, ויחד תטבלו — בשקט ובאין עין בוחנת (כנראה הבחנתם בעליבותו של הסנאט)— כדי לטהרו עבור פרופי מגידור, אשר הינו זקוק ללגיטימציה של הנשיאות, שבה זכה בדרך מושחתת. טעית לחשוב, שמרגע שאמרת לי "רד מזה!" אציית ל"סמכותך", ואומנם ארד מזה. לכן כה חרה לך, **כשפרסמתי** לציבור את התנהגותך הרעה כנציגתו. אז עוד לא ידעתי עד כמה הייתה רעה.

יש לציין, שכאשר נשיא מצרים מובראק הבין שהוא זקוק ללגיטימציה להמשך שלטונו, הוא תיקן את חוקת מצרים, כך שמועמדים נוספים על הנשיא המכהן יוכלו תמיד להציג את מועמדותם בבחירות. הנשיא המצרי

הבין שהמלצה של ועדת חיפוש כלשהי, אפילו של כל הפרלמנט, להמשיך את כהונתו, מבלי לאפשר למועמדים אחרים להתמודד, לא תספק לגיטימציה לנשיאותו. את הרעיון הבסיסי הזה לא הבין, כנראה, פרופי מגידור. כאשר הלה היה זקוק ללגיטימציה שלאחר-מעשה לגזלתו את הנשיאות מן הציבור, הוא "תיקן" את חוקת האוניברסיטה בדיעבד – "חידד והבהיר" – שאפשר לחסום מועמדים אחרים מלבד עצמו מלהתחרות על המשרה. בעוד מובראק מצעיד את חוקת מצרים קדימה אל הדמוקרטי וההגון, חולף על פניו מגידור בכיוון ההפוך כשהוא מצעיד את חוקת האוניברסיטה אחורנית, אל הדיקטטורי והמושחת.

אגב, פרופי מגידור, כשהסתבכת **בפרשת**<sup>9</sup> פרופי מאירה וייס **בשיגורה**<sup>10</sup> אל אוניברסיטת ברקלי מבלי להזהיר שם על שידעת, ציטטתי לך את האמרה העממית, "האיסטרטגיה המיטבית היא יושרה" (The best strategy is honesty). כלומר, מי שאינו יודע כיצד לחבל תחבולות מתוחכמות, פשוט יאמר את האמת, שאז לא יסתבך בקוברים שהוא עצמו טווה ללא כישרון. בניסיוןך הנואל שלא צלח לטהר בדיעבד את דרך בחירתך המושחתת לנשיאות האוניברסיטה, השגת את ההפך הגמור: פרסום גדול לאותה שחיתות. אתה זקוק ליועץ חכם, פרופי מגידור, או פשוט ללכת בדרך הישר; קדימה, בעקבות הנשיא מובראק, לא אחורה.

## 8 פסק הדין של בית-הדין הארצי לעבודה נגד האוניברסיטה העברית

בפסק דין תקדימי חשוב, המצוטט רבות, של בית הדין הארצי לעבודה (דב"ע שן 3-27, כרמי הראל נגד האוניברסיטה העברית, פד"ע כא 315, 324) פוסקים השופטים נגד האוניברסיטה העברית, וכותבים בין השאר את הדברים המפורשים הבאים:

**"מתוך כללים הנהוגים בשירות הציבורי בעניין מכרזים לאיוש משרות, עולה העיקרון הבסיסי של קיום שוויון גלוי והוגן בין משתתפי מכרזים פנימיים ופומביים. עיקרון בסיסי זה ראוי כי יחול על כל מכרז לאיוש משרות, ועל אחת כמה וכמה במכרז [ ] באוניברסיטה שהיא גוף ציבורי."**

כל זאת פסק בית הדין הארצי לעבודה בעניין של מינוי למשרת דיקן משנה באוניברסיטה העברית. על אחת כמה וכמה שהאוניברסיטה העברית חייבת לנהוג לפי "הכללים הנהוגים בשירות הציבורי", כאשר מדובר בחיפוש בין כל אזרחי ישראל אחר האדם המתאים ביותר למשרת נשיא האוניברסיטה העברית. הכללים הנהוגים בשירות הציבורי, לעולם אינם מרשים לוועדת מכרז לא להכריז או לוועדת חיפוש לא לחפש כללים אלה לדברי בית הדין הארצי לעבודה גם על האוניברסיטה העברית.

## 9 הנהגת האוניברסיטה - דוגמה רעה לציבור

נוסף על כך, למדינה אינטרס לקדם את המחקר הנערך [באוניברסיטאות] גם בתחומי מדעי החברה והרוח. מחקר זה נחוץ לשם הגברת "איכותו" של המשטר הדמוקרטי, המבוסס על חופש הדעה והמצפון, ועל **בחינה ביקורתית של דעות ומוסדות**.

—רענן הר-זהב ו-ברק מדינה, "דיני השכלה גבוהה", עמ' 218

אבל כיצד תועיל בחינה ביקורתית של מוסדות הנערכת באוניברסיטה לשם הגברת איכות המשטר הדמוקרטי, אם את, גברת דורנר, משתפת פעולה עם מגידור בהשחתת מוסד האוניברסיטה עצמו, ובהשמטת הבסיס המוסרי להנחלתו לציבור של המחקר הנעשה בה "לשם הגברת איכות של המשטר הדמוקרטי"? כיצד תוכל האוניברסיטה להורות לציבור התנהלות ציבורית נאותה מהי, כאשר תקעת לה, גברת דורנר, קורת שחיתות עבה בין העיניים?

<sup>9</sup> [http://pluto.msc.huji.ac.il/~msyberg/YB\\_files/Weiss.pdf](http://pluto.msc.huji.ac.il/~msyberg/YB_files/Weiss.pdf)

<sup>10</sup> [http://pluto.msc.huji.ac.il/~msyberg/YB\\_files/The-Chronicle-Daily-news.pdf](http://pluto.msc.huji.ac.il/~msyberg/YB_files/The-Chronicle-Daily-news.pdf)

אחת השאלות החשובות, ששואלת הוועדה שהקימה לאחרונה המועצה להשכלה גבוהה לבדיקת הלימודים בבתי הספר למינהל עסקים בישראל, הינה: "כיצד אתם מלמדים ערכים, ובמיוחד יושרה?" התשובה המתבקשת היא, שקשה מאד ללמד לתלמידינו ערכים ויושרה באוניברסיטה שהנהגתה מדגימה את ההפך הגמור.

בהקשר זה אשאלך, פרופ' מגידור, האם ראוי שדווקא אתה, אשר השחתת את הליך הבחירה החשוב ביותר באוניברסיטה העברית, תעמוד בראש הוועדה לבחינת שיטת הבחירות במדינה? המאכיל טריפה יורה הלכות כשרות?

גברת דורנר, אינני יודע אם פעולותייך סביב ביזיון ועדת החיפוש לנשיא האוניברסיטה העברית שלא חיפשה — עידודי בהליך המשפטי לפסילת ועדת החיפוש שלא חיפשה; סיפורך שניסית לתקן שוועדת החיפוש תהיה חייבת לחפש תמיד; ולבסוף הפיכת עורך בתיקונך המושחת, "ועדת החיפוש אינה חייבת לחפש" — האם נובעות הן מאדישותך לשחיתות, או מעצלות המחשבה מלזוה ברצון לרצות את בעל השררה באוניברסיטה, מגידור, או מכל הסיבות הנזכרות. אבל בפעולותייך השחתת את חוקת האוניברסיטה העברית, את התנהלותה התקינה, ואת המוסר הציבורי.

**לכן, גברת דורנר, הייטיבי עם הציבור: משכי ידך המשחיתה מן האוניברסיטה העברית.**

## **התפטרי מן הוועד המנהל שלה!**

גברת דורנר, אם תחליטי לא להתפטר, אזי יצפה הציבור, שכנציגתו הנחשבת בתמימות גם לבעלת יושרה במידה ידועה, תסבירי מדוע אני טועה לחלוטין. אחרי הכל, הנושא שהעלתי, שחיתות ציבורית בהתנהלות האוניברסיטה העברית שאת מעורבת בה ישירות, ראוי לדיון ציבורי. להסברך אני מבטיח אותו פרסום, שאני נותן למכתבי זה.